Poutníkův škrpál

(zážitkový)

Číslo: 19

Vydání: Únor 2017

Zprávy Denního Věštce
Kdo slaví Nový rok první?
Báseň Poušť
Kterak spasit svět
... a mnoho dalšího

Tento časopis je tvořen členy oddílu Poutníci. **web:** poutnici.desitka.cz

ÚVODNÍČEK

Sečteno a podtrženo

Ahoj Poutníci,
přesto, že z roku 2017 uběhlo teprve padesát dní, my již máme za sebou půlku oddílového roku. Zavedli jsme spoustu nových věcí, které mají za cíl vylepšit naši činnost. Zde je jen strohý výběr:

Borcovky – vzdělávací akce pro širokou veřejnost, kterých se dohromady zúčastnilo kolem šedesáti osob. Sjížděli jsme Sázavu, hledali kešky, učili se s webovými službami, montovali ptačí budky a vyráběli nůž.
Měňáky – oddílová měna odrážející aktivitu v oddíle. Za každou účast na akci, umístění ve hře či iniciativně v oddílové činnosti dostává Poutník obnos měňáků. Ty pak může vyměnit za odměny dle jeho libosti.
Tábor – účastnit tábora se může jen ten, který s námi byl na čtyř vícedenních akcích. Doufáme, že tím motivujeme více Poutníků k pravidelné činnosti.
Zapalovač – kurz pro začínající vedoucí a Rádce. Zrealizovali jsme v Unhošti víkend pro nadějné duše, které mají zájem pracovat s mládeží. Čtyři různé oddíly vyslaly své svěřence, za Poutníky jela Bebina a Koza.

Sečteno a podtrženo. Oddílu se daří. Tak jen neusněme na vavřínech a snažme se být ještě lepší. Nikdy není nic tak dobrého, aby to nemohlo být ještě lepší.

Teď už si jen uvařte teplý čaj, nasaďte teplé ponožky, posaďte do pohodlného křesla a začtěte se do devatenáctého čísla Poutníkova škrpálu.

Pohodové čtení přeje

Mates

AKCE BUDOUCÍ

Termín	Název	Místo	Poznámka
17.-19. 3.	Březnovka	Harasov	Studium mudlů
1. 4.	Povidlový koláč	Benešov	
12.-16. 4.	Velikonoce	Nové Hrady	
28. 4.-1. 5.	Dubnovka	Vlašim	
12.-13. 5.	Koloběžky	Stromovka	24 hodin s grilem
19.-21. 5.	Květnovka	Psí zub	
16.-18. 6.	Cyklo-pěší	Zátoka pláňat	Kola s sebou

→ Každou středu pořádáme schůzky, kde smysluplně trávíme odpoledne. Pobavíme se při hrách a něco se naučíme z dovedností pro život (zdravověda, vázání uzlů, jak si zabalit na výpravu apod.).

Každou **středu** od **16:30 do 18:30** na adrese **Norská 16, Praha 10**

→ Jednou až dvakrát do měsíce jezdíme na vícedenní výpravy
→ Občasně pořádáme vzdělávací akce
→ Pořádáme jednodenní akce s různou tématikou
→ Na programu máme akce pro veřejnost, rodiče, přátele
→ Párkrát do roka máme netradiční schůzky
→ V únoru jezdíme lyžovat a bobovat
→ V srpnu jezdíme na letní tábor

KRONIKA STRUČNĚ

Podzimky: Příčná ulice

První poutnická akce na Moravu. Zahájili jsme celoroční hru cestou do Londýna, prozkoumáním Příčné ulice a výrobou hůlek i košťat. Z našeho světa jsme viděli Moravský kras, jeli lanovkou a navštívili rozhlednu Podvrší.

Borcovka: Trello + Google dokumenty + pWiki + sklad

První borcovka s účastí někoho z jiného oddílu. K Opičákovi domů přišel Tonda z Tuláků Karlín. Společně jsme se podívali na webové služby, které mohou ulehčit činnost oddílu i správu osobních úkolů.

Promítání fotek + borcovka: výroba ptačích budek

Promítali jsme fotky a videa z minulého oddílového roku. Přišli rodiče i přátelé oddílu. Druhý den jsme na borcovce vyráběli ptačí budky.

Kouzelní tvorové

Listopadová výprava do Srb u Kladna. Bradavickým expresem jsme se dostali do Bradavic a začali vyučování v nultém přípravném ročníku. Pádlovali jsme na ostrov, zapalovali oheň po dešti a poprvé kouzlili. Od mozkomorů jsme dostali záhadnou ampulku. Co v ní je?

Borcovka: Nožíř

Poslední borcovka roku proběhla v prosinci. Každý účastník si mohl sám vyrobit nůž. To se nakonec všem podařilo. Řemeslo se zdálo býti zábavné, ale zároveň náročné na trpělivost. Každý do svého díla obtiskl tolik, kolik chtěl a nůž je to, na co může být právem hrdý.

Magické divadlo

Vánoční výprava byla jedním velkým divadlem. Profesor Mc Kinley spolu s pomocníkem Nejmenný u dětí prohloubili schopnosti v umělecké dramatické tvorbě. Večer proběhla prezentace vlastních divadel a poutnický Ježíšek s cukrovím a dárečky.

Večerní hra: Prahou krále Karla IV.

Na tradiční akci Večerní hra jsme nemohli chybět. Vypravili jsme se po stopách Karla IV. a dokonce jsme viděli i monument, na němž byla vytesána jeho socha. Na konci jsme si prohlédli i nově pojmenované Náměstí Václava Havla se srdcem, které ho symbolizuje.

28. putování za vánoční vločkou: Svatojánské proudy

Tradičně, tedy 26.12., jsme vyrazili na Vločku. Přešli jsme přes Slapskou přehradu a vydali se po turistické značce podél zatopených Svatojánských proudů. Sluníčko nám svítilo do zad a my došli až do Štěchovic.

Lektvary

Kamenice u Humpolce nás uvítala zimou, ale některé prostory se podařily do neděle vytopit. Učili jsme se vařit různé lektvary, sháněli ingredience a nakonec všichni dostali zápočet do indexu.

MOZKOMOŘI EXISTUJÍ

Asi znáte romány nebo filmy o Harry Potterovi. Mezi nejodpornější tvory, kteří se v nich objevili, patří mozkomoři (anglicky dementors, dementoři). Vypadají jako černí duchové a vysávají z lidí vše dobré. Němečtí biologové teď podle nich pojmenovali nově objeveného tvora.

Dostal jméno Ampulex dementor a patří mezi vosičky, tedy hmyz příbuzný kutilkám. Anglicky se jim říká „švábí vosy“ – což je mnohem výstižnější než český název. „Mozkomoři“ se totiž šváby živí.

Takhle vypadají vosičky Ampulex dementor doopravdy:

Patří mezi vosy, které využívají nebohé šváby jako jakési živé inkubátory. Samice přistane shora na švábovi a použije své žihadlo, jímž mu do hrudi vstříkne silný neurotoxin. Tento jed však švába nezabije, jen ho dočasně ochromí. Vosa toho času využije, aby švábovi bodla druhé žihadlo, tentokrát ale přímo do hlavy, konkrétně do mozkové uzliny.

Přesně namíchaný koktejl jedů ochromí centra útěku – ze švába se tak stane zombie. Víme, že tento výraz bývá v poslední době dost zneužívaný, ale tady opravdu sedí. Šváb přestane prchat a místo toho posluš-

ně následuje vosu do její nory. Tak mozkomor v klidu naklade do jeho těla svá vajíčka. Když se za pár dní vyklubou, používají tělo švába jako zdroj potravy.

Používání živých inkubátorů je v přírodě rozšířenější, než by se na první pohled zdálo a jejich vyžírání zaživa je jednou ze strategií výživy čerstvě se líhnoucích mláďat. Pokud vám to připomíná filmového Vetřelce, tak vůbec nejste daleko od pravdy.

Zdá se vám ještě pořád pojmenování „mozkomor“ tak přehnané a nesmyslné?

(zdroj: zoom.iprima.cz)

VÝROKY SLAVNÝCH

aneb, co určitě neřekli:

Sejde z očí, sejde z mysli ... Jan Žižka
Stanu se menším, až budu nejmenším na celém světě ... Alexandr Veliký
Nehas, co tě nepálí ... Jan Hus
Nemá to hlavu ani patu ... Achileus
Bylo nás pět ... d'Artagnan
Konecně se mi rozsvítilo ... T. A. Edison
Už mi nevolej ... A. G. Bell
Vím, že nic nevím ... Děd Vševěd
Ty jsi ta jedna jediná ... Adam
Nemáte oheň ? ... Prometheus
Síla, co ? ... Isaac Newton
My v tom prsty nemáme ... Jezinky
Nemá cenu plakat nad rozlitým mlékem ... B. Smetana
Pro Krista Pána ... Ježíš
Opakovaní je matkou modrosti ... Ozvěna
Nenechat se doběhnout ... E. Zátopek
Mlet pátou přes devátou ... L. Beethoven
Jsem to ale číslo ... Ludolf
Jsem z toho na větvi ... Tarzan
Jsme v rejži ... Pu Yi
Přes to vlak nejede ... I. Bartošová

(zdroj: Sedí Bagr na stromě a plete kakao)

PŘEZDÍVKY

V oddíle máme přezdívky. Jsou odvozeny buď od příjmení anebo od toho, čím se člověk vyznačuje, co má rád, v čem je skutečně vynikající.

Smysl je v tom, že na přezdívku může být její nositel hrdý. Opět se dostáváme k individuálnímu přístupu. Tradice přezdívek sahá nejspíše do počátků trampingu – možná ještě dál. Budu se o to zajímat.

Zaujal mne článek 90 let trampingu od bohužel již zenulého zarytého trampa Ladislava Franka Nykla. Jako amatérský historik sepsal poutavě počátky tohoto fenoménu a mimo jiné se právě dotkl přezdívek. Důležitou část cituji v přiloženém obrázku.

(Opičák)

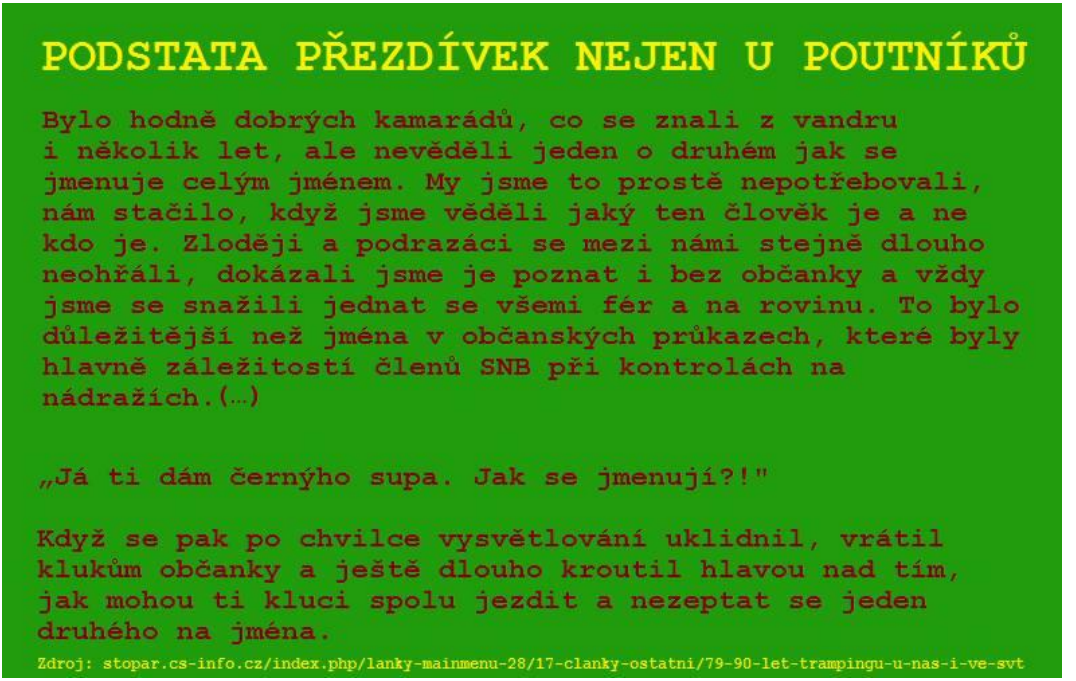

PODSTATA PŘEZDÍVEK NEJEN U POUTNÍKŮ

Bylo hodně dobrých kamarádů, co se znali z vandru i několik let, ale nevěděli jeden o druhém jak se jmenuje celým jménem. My jsme to prostě nepotřebovali, nám stačilo, když jsme věděli jaký ten člověk je a ne kdo je. Zloději a podrazáci se mezi námi stejně dlouho neohřáli, dokázali jsme je poznat i bez občanky a vždy jsme se snažili jednat se všemi fér a na rovinu. To bylo důležitější než jména v občanských průkazech, které byly hlavně záležitostí členů SNB při kontrolách na nádražích.(…)

„Já ti dám černýho supa. Jak se jmenují?!"

Když se pak po chvilce vysvětlování uklidnil, vrátil klukům občanky a ještě dlouho kroutil hlavou nad tím, jak mohou ti kluci spolu jezdit a nezeptat se jeden druhého na jména.

Zdroj: stopar.cs-info.cz/index.php/lanky-mainmenu-28/17-clanky-ostatni/79-90-let-trampingu-u-nas-i-ve-svt

FOTOKOUTEK

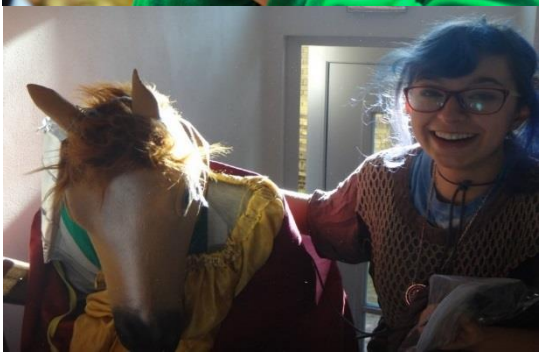

KTERAK SPASIT SVĚT

Vracel jsem se nedávno z Náměstí Míru domů na Zahradní Město. Mám raději metro, než tramvaj, a tak jsem si koupil výborný párek v rohlíku s feferonovým kečupem a sestupoval po schodech do vestibulu podzemní dráhy.

Před prosklenými dveřmi, za kterými se ocitají pohyblivé schody, mne oslovily tři nádherné slečny. Sundal jsem, usmívajíc se, sluchátka s nadějí, že se vyplní mé pubertální sny. Záhy se dostavilo rozčarování.

„Dobrý den," začala jedna ze slečen. Dosti mne zarazila. V obchodních řetězcích mám problém koupit si chlazené pivo ze sedmého regálu, protože jsem ztratil svůj občanský průkaz a na svůj věk mám příliš mladičkou tvář. Zde mi slečna vykala. „Nechcete si koupit srdíčko na podporu nemocným dětem? Víte, že je dnes srdíčkový den?!" pokračovala slečna. Srdíčko jsem si koupit nechtěl. Ostatně to slečna zmínila v prvním slově nabídky.

Po pár dalších větách jsem zhodnotil, že pár korun je pro mne maličkost. Vymlouvat se na nedostatek financí s párkem v rohlíku a chytrým telefonem v ruce bylo poněkud hloupé. Vhodil jsem slečnám do kasičky drobné, srdíčko jsem si nevzal.

Na Strašnické mne čekal pán s nabídkou, která se během chvíle změnila v prosbu o zakoupení Nového prostoru. Osobu bez patřičného sociálního zabezpečení nešlo odmítnout. Koupil jsem výtisky hned dva. Jeden pro sebe, druhý jsem zanechal pro náhodného čtenáře na lavičce. Nevím, co bych dělal se dvěma totožnými časopisy.

Doma jsem se podíval na internet. Zaujala mne reklama, kde bylo možné zaplatit vykopání studny v Africe. Celý černý kontinent jsem nespasil, na to jsem malé zvíře, ale tři studny tam již díky mně určitě již

kopou. Nějaký černoušek se bude ráchat v kaluži vedle rumpálu spolu se stádem dvaceti veselých koz a oslíkem s povozem, který jsem též zakoupil spolu s dvěma záchody za směšných 600 korun za kus.

Musím říct, že se mi dobrodiní věru zalíbilo. Další den jsem šel darovat litr krve. Ihned poté jsem přejel do jiné instituce poskytnout svou plasmu bez nároku na honorář. Samozřejmě z druhé ruky, aby to bylo vyvážené. Nebudu se přeci stále naklánět na jednu stranu. Cestou zpět jsem si koupil patnáct stužek zaručující vymýcení AIDS, a dokonce jsem se začal podílet na boji proti rakovině. Odkoupil jsem od mladé paní 60 kusů přívěšků kytiček a dostal pozvání na kafíčko. Odmítl jsem s tím, že musím ještě pomoci s venčením psů v útulku.

Během roku jsem zachraňoval svět ještě investováním do tříkrálové sbírky, pomoci výcviků slepeckých psů, do sbírky na léčbu onkologických onemocnění dětí, do veřejné sbírky na vznik čajovny pro setkávání seniorů, do Bílé pastelky, Světlušky, sbírek na opravu architektonicky cenných budov, do projektu rekonstrukce lunaparku z 19. století, do potravinové sbírky, do charity pro uprchlíky. Nemalou částku jsem věnoval Adře, Člověku v tísni, Červenému kříži, autonomnímu sociálnímu centru Klinika i sbírce na dostavbu Jedličkova ústavu. Podílel jsem se na léčbě leukémie koupí přívěšků na klíče. Zapojil jsem se do hnutí na podporu integrace menšin do společnosti i do asociace zajišťující pospolitost Romů.

Se zájmem jsem se zapojil do nesčetného množství neziskových organizací, kde jsem střídavě vypomáhal ve dne i v noci. Musel jsem opustit své zaměstnání, abych všechno stíhal a byl naplněn pocitem nápomoci. Samozřejmě jsem nepobíral honoráře. A když už to nešlo jinak, věnoval jsem je nazpět oné organizaci jakožto dar. Na Úřad práce jsem se nehlásil. Je lepší, když peníze půjdou lidem, kteří sociální dávky skutečně potřebují.

Vhledem ke skutečnosti, že jsem veškeré finance věnoval na dobročinné účely, obrátil jsem se na hodné lidi, kteří mají zájem na tom pomáhat ostatním, jako já. Slečna z Japonské půjčky mi do 10 minut poskytla patnáct tisíc korun! Zbytek jsem si půjčil od kamarádů, kteří mají finanční rezervy vysoké, a proto nebudou peníze postrádat. Zbytek dořešily banky. Všichni byli velice nadšeni pro to, co dělám, a domluvili jsme se, že vracení peněz nějaký čas počká.

Je krásné pomáhat, jak jen to jde. Albert Einstein pravil: „Pouze život, který žijeme pro ostatní, stojí za to.“ A já mu dávám za pravdu.

(Opičák)

Mami, mami,
může u nás
Beátka spát?
CHRIS ALLISON
EMEFKA.SK
Hurá!!!
Konečně je jaro!
TOONHOLE.COM

(zaslal Mylun)

Na lov bobříků tu nezůstal nikdo. Všichni loví pokemony...

(zdroj: douba.cz, mojedusicka.blog.cz, kreslenyvtip.cz)

KIRIBATI – NA KONCI SVĚTA

Proč slaví Nový rok jako první?

Kiribati je jednou z těch zemí, o kterých jste nikdy neslyšeli. Přesto má několik zajímavostí, které si teď povíme. Následující dvě mapy ukazují několik faktů o této přehlížené části světa.

Mapa na následující stránce ukazuje nejzajímavější fakt o Kiribati: Je to jediná země ležící na všech čtyřech polokoulích světa (severní, jižní, východní a západní).

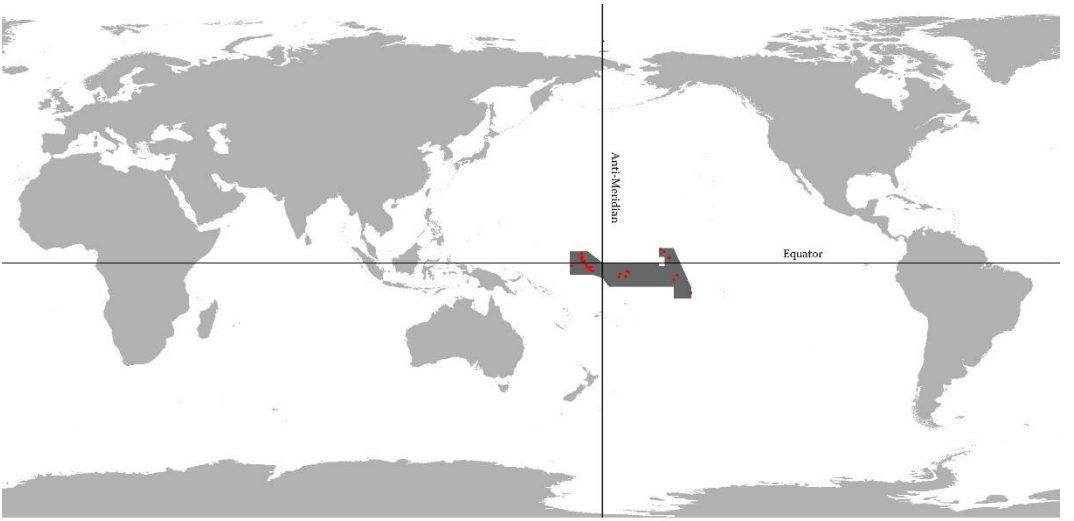

Kiribati: The only nation in all 4 hemispheres

V zemi je také čas nejvíce dopředu. Na Kiribati vstávají o třináct hodin dříve než v Česku. To znamená, že když jdou děti do školy, u nás v televizi běží Večerníček. Díky tomu je to stát, který jako první slaví Nový rok o půlnoci 31. prosince.

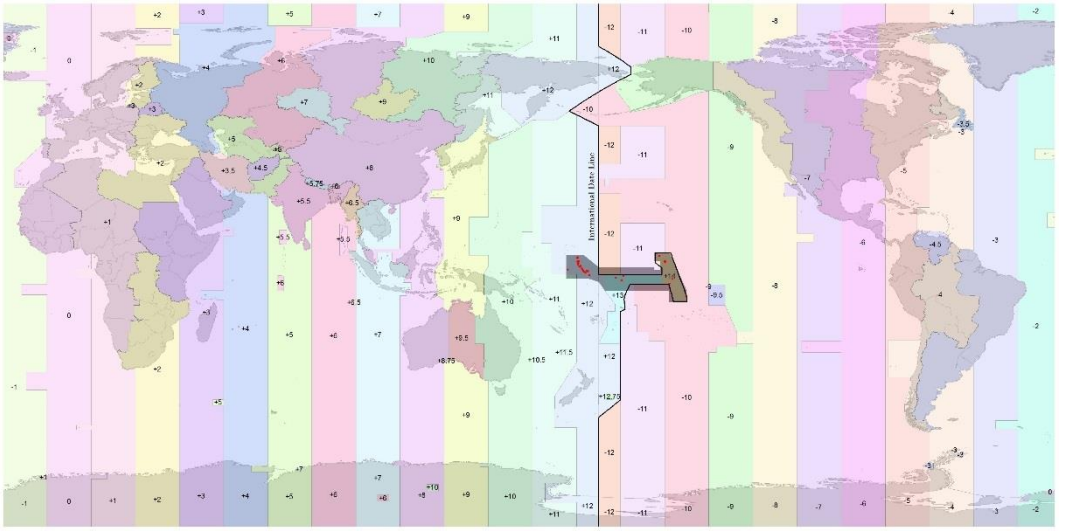

Kiribati: The Nation with the Largest Deviation from Greenwich Mean Time (+14)

(zdroj: brilliantmaps.com)

ZPRÁVY DENNÍHO VĚŠTCE

Děti se museli za trest, kvůli kouzlení mimo Bradavice, vypravit na exkurzi Denního Věštce. Tam dostali za úkol udělat článek o podzimních prázdninách, jak a co se jim líbilo.:-)

,, Ve středu se mi nejvíce líbilo cestování letadlem. Ale i ostatní bylo super. Autobus, tramvaj, balón, stíhačka, loď a metro. Další den ve čtvrtek. Já s Mikym jsme dělali trasu pro ostatní, jmenovalo se to milník. Na konci jsme měli bludiště. Já jsem byl nejrychlejší. Sbírali vchod do Příčné ulice. Pátek: jsme byli na výletě na Macoše. Vrátili jsme se až večer a došli jsme do Gringottovi banky. Kde jsme vydělali 32tis. Zlatých. Sobota: šli jsme do Ollivandrovi banky a tam nám dal materiál na kouzelnická košťata a hůlky. Když jsme to měli hotové byl oběd. Po obědě jsme hráli hry v týmu, ale zvrtlo se to a přišla k nám paní z Ministerstva Kouzel a řekla nám abychom šli do Denního Věštce a napsali jsme tohle. Prostě super výprava.

Řízek

Podzimky!
Ráno jsme si dali snídani a pak jsme šli na výlet. A tam jsme sešli kopec a pak cestu. Potom jsme jeli lanovkou. A šli jsme domů.

Mája

Středa? Celý den jsme cestovali. Autobusem, horkovzdušným balónem , metrem a letadlem. Přijeli jsme až VEČER.
Čtvrtek: Běhali jsme pro kusy zdi a pak jsme to sestavili dohromady.Udělali jsme si denní výlet do Macochy a vyhráli jsme v Gringottově bance 12000tis. Zlatých.

Knedlík

Podzimky.
Jak jsme šli na výlet, tak jsme šli, šli, šli až jsme došli. K obchodu a tam jsme dali svačinu. A pak šli na lanovku jménem Macocha. A já nechtěla protože jsem se bála ale nastoupila jsem a bylo to super. Nakupovali jsme. A šla jsem s některými rovnou do baráku.

Soňa

Výlet Macocha.
Ráno nás vzbudili na snídani, vůbec se nám nechtělo ale vstali jsme. Chvilku po snídani přišla postava aby nám řekla, že se máme vydat do Grinngottovy banky. Abychom se do n dostali tak jsme museli ujít okruh 18 km.Byl to celodenní výlet, takže jsme dostali svačiny a mohli jsme si vzít ještě něco navíc.
Po dvaceti minutách jsme došli na propast Macochy. Chvíli jsme šli mezi baráky a poté v lese ale i po silnici. Po chvíli jsme se dostali k prudkému srázu a Michalovi V. se projevila bolest v koleni. A tak to obrátil a šel zpět do baráku.Museli jsme jít podle GPS jinak bychom se ztratili.Došli jsme k areálu kde byly loďky s krápníkovými jeskyněmi. Sice jsme nejeli ale to co bylo vidět bylo hezké. Došli jsme k areálu kde byla lanovka. Vyjeli jsme nahoru dali si svačinu . Pak jsme byli na vyhlídce nad Macochou.

Leonora

Dneska jsme byli na věži. A dělali jsme hůlky a košťata. Potom jsme šli do baráku a tam přišla postava.

Kachna 3500

Ve středu, jsme cestovali balónem, letadlem, autobusem, tramvají, lodí, stíhačkou a metrem.

Korba

Mě, se líbilo, jak jsme šli na Macochu. A jak se jelo lanovkou, a když jsme, byli nad propastí bylo tam jezírko a jeskyně. Potom jsme nakupovali. Potom fotka. Pak jsme šli trošku do kopce a chodili po jeskyních.

Tygr

Ve středu jsme objeli celý svět. Od Prahy do Londýna. Jeli jsme autobusem, letadlem, metrem a vším možným. Do Londýna jsme se dostali až večer. Někteří usnuli dříve než jsem usnul já. Přemýšlel jsem, co bude další den ale to vám řeknu jindy.

Jakub

Středa: ve středu, jsme cestovali, protože každé dítě, se chce dostat do Bradavic. Byla to celodenní hra, ve které jsme se museli dostat z Prahy do Londýna. Jezdili jsme různými dopravními prostředky.
Čtvrtek : jsme, postavili Příčnou ulici, která nám pomůže dostat se do banky. Odpoledne jsme co nejrychleji měli projít bludištěm. Večer jsme šli do budky, kde byla hra na orientaci ve tmě.
Pátek: Byli jsme na celodenním výletě v Moravském krasu u propasti Macocha. Večer jsme byli v bance.

Verča V.

Začalo to brzy ráno, asi přibližně v 7:30, to jsme vyrazili na výlet na Macochu. Po snídani jsme měli asi 20 min. abychom ,se teple oblékli.
Došli jsme, k přírodní rezervaci tam nám Matěj, řekl něco o Moravském krasu.
Šli jsme takovou lesní cestičkou, která navazovala na dlouhý kopec. Bylo to namáhavý, ale dali jsme to. Po cestě jsme se zastavili u různých jeskyň. Vláček na Macochu nám nejel. Po cestě k Macoše jsme dorazili k budově. A u té druhé byla lanovka, kterou jsme vyjeli nahoru. Nahoře jsme posvačili a v bufetech utratili peníze, co nám zbyli.
Večer jsme hráli podobnou hru jako je ,,chcete být milionářem-?,,. Pak byl film. A spát.

Viky

Výlet na Macochu.
Po snídani přišel čaroděj, a řekl, že máme jít do Gringottovy banky. Měli jsme 20min. na to abychom se oblékli. Potom jsme vyrazili na Macochu. Obešli jsme skály a lezli do jeskyň. A také jsme byli v Moravském krasu. Byli jsme také na lanovce.

Anonym

Mě, se líbilo, jak jsme šli v noci na bojovku bez strašidel, ale museli jsme se orientovat v noci.
V pátek jsme po snídani šli na celodenní výlet do Macochy.

Kulička

Ve středu jsme se dozvěděli, že se vypravíme na cestu do Bradavic. Procestovali jsme skoro celý svět. Nejvíce se mi líbila cesta letadlem. Čtvrtek, byl opravdu zajímavý po milnících jsme došli k děravému Hrnci, ale museli jsme se procpat mezi davem lidí. A pak jsme se dostali do Příčné ulice.
V pátek jsme se vydali na úžasný výlet ale unavující do propasti Macocha. Když, jsme se vrátili, potřebovali jsme vyhrát nějaké peníze. A proto jsme hráli v Gringottské bance kvíz a získali peníze.
V sobotu nás navštívil pan Ollivander. Koupili jsme si od něho materiál na košťata a hůlky. Zkoušeli jsme čarovat, ale upozornila nás paní z ministerstva, že je to na veřejnosti zakázané. Poté jsme se dozvěděli že se máme dostavit do Denního Věštce a tam nám řekli, že máme napsat článek do novin.
Abych to shrnul. Vše se mi tu líbilo a doufám, že to tak bude i nadále.

Miky

Mě se líbilo, jak přišla ta paní, že nemáme kouzlit na veřejnosti. Taky se mi líbilo jak jsme šli na rozhlednu. Sice tam byla zima ale i tak se mi tam líbilo.
V pátek jsme šli na výlet a bylo to tam super. Sice jsem nešel na rozhlednu ale tam jsme byli dneska.
Večer jsme došli do cíle. Cíl byla Gringottova banka.

Tesák

Líbilo se mi v bance jelikož jsme vyhráli 10 000 zlatých. A ještě Macocha.

Vojtík
(přepsala Vlčice)

POZNEJ PŘÍSLOVÍ

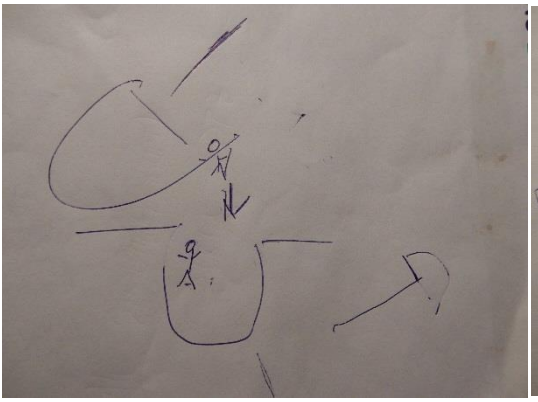

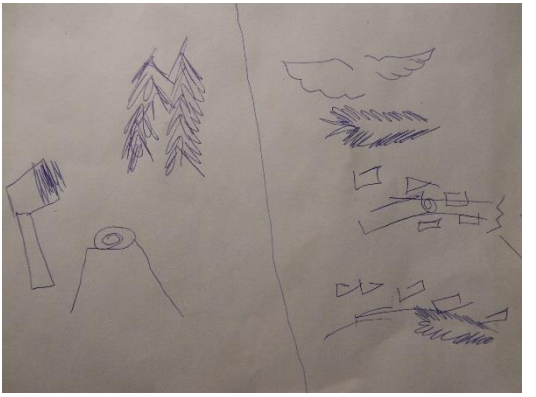

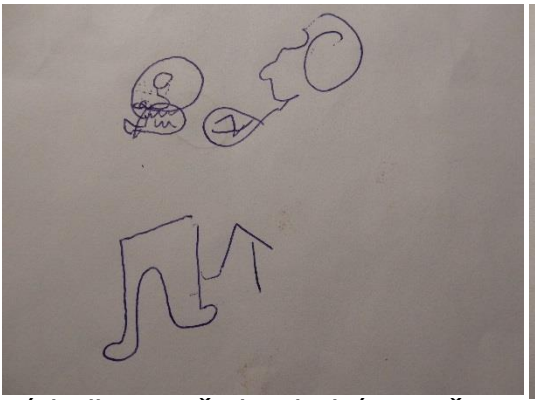

Výsledky na předposlední straně.

DRÁČKŮV ZÁŽITEK

Chtěla jsem se podělit o zážitek, který mám díky Blátě. Byla jsem na slavnostním závěrečném koncertě (ruské hudební klenoty) v Obecním domě. Bylo to moc hezké. Největší radost mi udělal náš nejlepší houslista Pavel Šporcl. Nejen, že jsem si koupila CD, který mi on podepsal, ale šla jsem se s ním i vyfotit. Udělalo mi to velikou radost. Blátě za to moc děkuji, krásný zážitek. Díky

(Dráček)

CO JSEM DĚLALA, KDYŽ…

Každý člověk má nějaké zaměstnání. Dobře, tak každý ne, ale měl by mít. Já jsem měla, teď nemohu najít to správné slovo vystihující mé utrpení, smůlu, pracovat v jedné společnosti, která pořádá každoročně festival klasické hudby. V den, kdy jsem dorazila na pohovor, mne uvítala jistá

mladá dáma. Můj instinkt mi neříkal, že to bude ta nejhorší nadřízená, co jsem kdy zatím zažila a tak jsem spokojeně odcházela z vydařeného pohovoru na pozici Back office manager. V tomto oboru se pohybuji již docela dost let a činnosti, které jsou v pracovním místu obsažené, mne nemůžou již zaskočit. Opak byl pravdou. Nastoupila jsem s očekáváním rozšíření si obzorů v oblasti produkčního týmu a klasické hudby.

Ředitelem této společnosti je, neřekla bych, že známý ani dobrý, flétnista. Jeho chování je opravdu velice zvláštní, ale dalo se s ním vydržet, protože se v kanceláři pohyboval velice omezeně. Jeho pravou rukou byla právě již zmíněná slečna s opravdu vybraným chováním. A když píšu s vybraným, nemyslím to vůbec vážně.... Hovory s obchodními partnery a umělci probíhaly u nás v kanceláři, protože u sebe, údajně, neměla signál. Její výška hlasu byla v opravdu vypjatých situacích nesnesitelná a pro vulgarismy nešla nikdy daleko. V případě, kdy potřebovala něco od toho chudáka na druhé straně, bych jako rozumný člověk předpokládala, že bude pokorná a příjemná. V jejím podání to vypadalo jako vřískot na úrovni vysokofrekvenčního zařízení, spoustu mužských a ženských přirození a totálně pohrdavého způsobu jednání. Co mne ale dorazilo, bylo jednání se svými zaměstnanci. Já jsem pro ně byla celkem oříšek, snažili se být slušní, i když vím, že za zády mne pomlouvali. Ale chování k jiným, kteří tam, dle mého pohledu, dělali svou práci svědomitě a dobře, bylo opravdu hraniční s pacienty z psychiatrické léčebny.

Prožila jsem tam několik měsíců a odnáším si něco, co mne zase posunulo v mém životě dál. Tolik asertivity a vyrovnanosti jsem nikdy nikde nepotřebovala a doufám, že už nikdy potřebovat nebudu. S pracovním místem jsem se rozloučila těsně před vánočkou a už teď vím, musím s nimi jednat ohledně výstupních papírů, že to bylo jedno z nejlepších rozhodnutí v mém životě.

(Bláťa)

Hádanka: Jak se jmenuje Bezzubky přítel?

(Tygřík)

POUŠŤ

Dotknout se hladiny, dlaní té řeky,
A přemýšlet o tom co pod ní je.
Roztočí se vír uprostřed, té řeky
a fantazie pomine.

Stáhne vše klidné, co kdysi bylo a
ptáci vyletí k nebi výš.
Není to štěstím, ale že zbyl - po hurikánu dým.

Z povzdálí vypadá, tak nějak pěkně, že
vábí tě k němu jít.
Když už jsi blízko, je vážně těžké odejít.

Lítá to všechno, hlava se točí, nevíš co dál,
slzy máš v očích.Nářek a nadávky ti nepomůžou,
musíš se sám porvat s tou hrůzou.
Tak řekni……
STOP!!! A běž dále, ze zbytků postav zeď krále,
,, Zůstávám sám na této poušti,
ač dobře vím, že duši opouští - myšlenky takzvané na lásku,
na obrázky z oblázku, na modré nebe za mraky na
jasnou oblohu s hvězdnými povlaky,
a než-li rozvířit další hladinu,
raději duševně steskem zahynu.“

(Vlčice)

ODPAD V PŘÍRODĚ – FUJ!

Jednou za půl roku organizuji v Praze úklid odpadu. Od podzimu 2013, kdy jsem jako sedmnáctiletý organizoval první akci, se během šesti dvouhodinovek sesbíralo 65 m^3 odpadků. To je objem stejný, jako kdybychom naplnili celou herní místnost v klubovně.
No představte si toho bordelu. A to jsou lidé schopni vyhodit do přírodní památky Kalvárie v Motole, do lesíku u Depa Kačerov, k Jižní spojce a kolem trati ve Vršovicích.
Jsem rád, že se stále najdou lidé, kteří obětují svůj čas a záleží jim na svém okolí. A ještě ke všemu je to uklízení baví. Mnohdy se sejdou i lidé ze středních Čech, kteří o víkendu přijedou do Prahy jen kvůli přiložení pomocné ruky.

Na akcích se hecujeme, kdo najde větší perlu. Měli jsme už celý splachovací záchod, několik televizí, pár dveří, nepočítaně pneumatik a plachtu, kterou neunesl jeden člověk. Našli jste někdy v přírodě větší perlu? Vyfoťte ji, pošlete do Škrpálu a odneste do nejbližšího koše.
Házení odpadků mimo koše, popelnice a kontejnery je prostě hnus. Nikdy se nenechte přemluvit k takové hanebnosti, sami snad posoudíte, že následující fotky neukazují hezkou přírodu, kterou bychom chtěli mít.

(Mates)

NÁHLED DO ZÁKULISÍ

- Založili jsme poutnický Instagram.
- Zrušili jsme obchůdek – tašky i batůžky lze koupit jen za měňáky.
- Proběhl víkend vedoucích zaměřený speciálně na letní tábor. Nápadů bylo spousta, teď musíme vše vstřebat a dát táboru reálné obrysy.
- Vyházeli jsme z klubovny spoustu bordelu a pověsili obraz 5.

Časopis vydávají členové a přátelé dětského oddílu Poutníci.

Vydáno jakožto 34. publikace TON (Tajné oddílové nakladatelství)

Na tomto čísle spolupracovali: Dráček, Tygřík, Bláťa, Vlčice, Bára, Opičák

Nepodepsané články: Mates

Přední obálka: Mates

Kontakt:
oddilpoutnici@gmail.com, poutnici.desitka.cz,
728 312 480 (Bláťa)

Aktivity oddílu Poutníci podporují ochránci přírody z prostředků MŠMT a MHMP.
Více se o naší nadřazené složce dozvíte na www.emop.cz

Výsledky přísloví ze strany 21: 1) Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá. 2) Když se kácí les, létají třísky. 3) Lež má krátké nohy. 4) Pod svícnem je největší tma.

STEZKA SPORTU

.....
Jméno

POUTNÍCI

STEZKA BYLINKÁŘSTVÍ

.....
Jméno

POUTNÍCI

STEZKA ODŘÍKÁNÍ

.....
Jméno

POUTNÍCI

Základní oddílová zkouška

POUTNÍCI

(2015)

JMÉNO: _____